

Befejeződött a nevelési konferencia

Meruk Vilmos zárszava

Háromnapos tanácskozás után tegnap befejezte munkáját az országos egyetemi nevelési konferencia. A József Attila Tudományegyetem Ady téri épületének nagy előadótermében tartott záróülésen a szerdai szekció-ülések vezetői ismertették a tanácskozások legfontosabb tapasztalatait. Dr. Ágoston György, a szegedi tudományegyetem tanszékvezető tanára a nevelőmunka összefoglalásának és irányításának kérdéseivel foglalkozó vitáról, dr. Hahn István, a budapesti tudományegyetem tanszékvezető tanára a tanácskozások értékeléséről számolt be. Dr. Kelemen László, a debreceni tudományegyetem tanszékvezető tanára a tanulócsoporthoz nevelőmunkáját értékelő szekció üléséről referált, dr. Tóth Gábor, a budapesti Eötvös kollégium igazgatója, az Országos Kollégiumi Munkaközösség titkára a kollégiumi nevelőmunkáról, dr. Maróthi Andor, a budapesti tudományegyetem adjunktusa a kulturális nevelő munkáról tartott vitát ismertette. A testnevelés és a sport helyzetéről tanácskozó szekció üléséről Kutassi László, a budapesti tudományegyetem tanszékvezető tanára számolt be.

A háromnapos konferencia eredményeit dr. Meruk Vilmos, a Művelődésiügyi Minisztérium főosztályvezetője értékelte. A tanácskozás — mutatott rá összefoglalójában — **sikerrel zárult**: jelentős segítséget adott a vitára bocsátott tézisek tökéletesítéséhez, az irányítói szervek munkájához és a résztvevőknek ahhoz, hogy a közös tanulságokat hasznosítva kezdmenyezőbbé lépjenek fel a nevelőmunka hatékonyságának fokozásában. A konferencia egyebek közt olyan

fontos kérdéseket tisztázott, mint például a nevelés helye, szerepe az egyetemi munkában, hangsúlyozta szoros kapcsolódását az oktatáshoz, a tudományos kutatáshoz, s helyesen fogalmazta meg a legfontosabb célkitűzéseket.

A háromnapos konferencia eredményei azonban csak akkor válhatnak igazán hatékonyvá, ha a részletek megfogalmazásában további elméleti tevékenység, kutatómunka, az általános elvek konkretizálása követi. Ilyen szempontból a szegedi tanácskozást további elmélyült munkára szólító felhívásnak kell tekinteni. Csak így valósíthatjuk meg azt a fontos feladatunkat, hogy a következő tanév a

nevelőmunka fellendítésének új állomása legyen. Az intézmények vezetői, már most kezdjék meg ennek előkészítését, feltételeinek biztosítását.

Javasolta ezután a záró, hogy ősszel minden egyetemen, főiskolán — a szegedi tapasztalatokra építve — **rendezzenek nevelési konferenciát**, s részletesen vitassák meg a tennivalókat.

Végül bejelentette a felszólaló, hogy a jövőben is rendeznek a szegedihez hasonló országos egyetemi nevelési konferenciákat. A tervek szerint a legközelebbi — a hallgatók közösségi nevelése címmel — a debreceni tudományegyetemen kerül sor.

Lengyel—magyar együttműködés

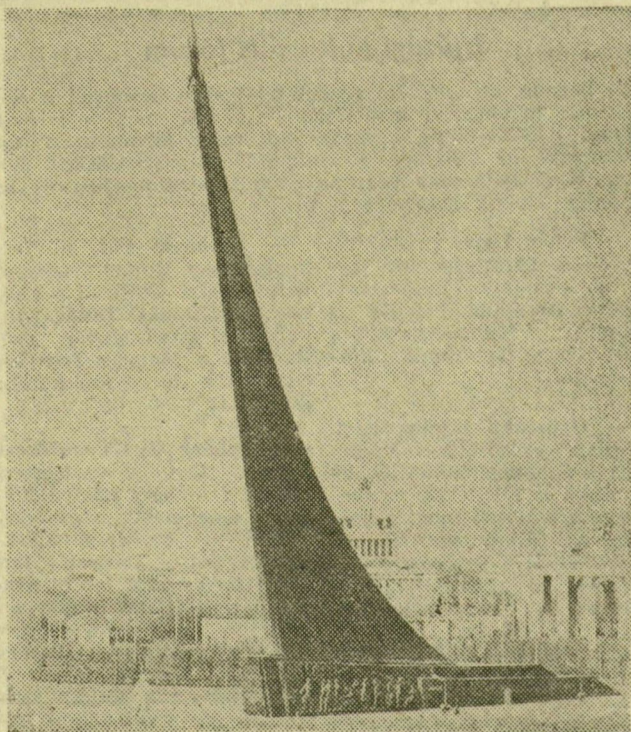
Április 11-én Varsóban befejeződött a magyar—lengyel állandó gazdasági együttműködési bizottság nyolcadik ülésszaka. A tárgyalásokon készült jegyzőkönyvet magyar részről Apró Antal, a Minisztertanács elnökhelyettese, lengyel részről Stefan Jedrychowski, az Állami Tervbizottság elnöke írta alá.

A tárgyalásokról kiadott közlemény szerint értékelték a szakosítási és kooperációs kapcsolatok megteremtésére és bővítésére irányuló folyó munkák előrehaladását.

Létrehoztak egy közkeletű összefoglaló munkacsoportot, amelynek feladata lesz a szállítmányozás és a tranzitforgalom kérdésében folytatandó tevékenység koordinálása és irányítása.

A felek célszerűnek tartják megkezdni közös vállalatok létrehozása lehetőségeinek megvizsgálását.

Az űrhajózás napján

Űrhajós emlékmű, Moszkva

Ha a naptárban nem is, az emberi haladás történetében pirosbetűs ünnep április tizenkettője: az első űrrepülés évfordulója, amelyet esztendőről esztendőre sok országban az űrhajózás és az űrhajósok napjaként ünnepelek.

Az ünnep mindig alkalom az emlékezésre, az idén azonban kétszeresen az, hiszen még csak alig néhány napja, hogy a halál elragadta azt a férfit, aki 1961. április 12-én, immár legendás hírű Vosztok űrhajójával, az emberi nem úttörője volt a Koszmosz végtelenjében. Jurij Gagarin nyomán a Szovjetunióban is, az Egyesült Államokban is többen szálltak már űrhajóba: az ő hőstetében épp az a nagyszerű, hogy — bár a maga nemében páratlan volt — nem azért vitte véghez, hogy páratlan és egyszeri legyen, hanem azért, hogy megnyissa vele az ismerlést, sőt túlszárnyalás egész korszakát.

Azt az űrkorszakot, amely — lám — még évtizedes múltira sem tekinthet vissza, s máris napjaink szerves és természetes részeként tartjuk számon. Gagarin űrhajója hét esztendeje a technika csodája volt — ma a külföldi szovjet kiállítások látogatói olyan magától értetődően fényképeztetik magukat előtte, mint — mondjuk — Oslóban Nansen északi sarki hajója, a Fram előtt a turisták. A kutatás ma is rengeteg önfeláldozást követel, s bizony — bármily tökéletes a technika — komoly kockázattal jár, de az emberiség évezredes álma megvalósulóban van: legyőzi a Föld büvkörét, s kilép az űrbe. Az Orion űrhajó csodálatos kalandjait lepergető televízió-filmsorozat erejéin és fogyatékoságain sokat vitatkoztak nálunk, de ugyan kinek jutott volna eszébe, hogy magát az ötletet — az űrhajót — képtelenségnek nevezzék? Ma, az űrséták, a páros űrrepülések, önműködően összekapcsolódó és újra szétváló űrautomaták, Holdszondák, Mars- és Vénusz-rakéták korában...

A Szovjetunióban büszkének az emberek arra az úttörő szerepre, amelyet a világ első szocialista állama az űrkutatásban betölt. S büszkeségük annál jogosabb, mert a Szovjetunió korántsem csupán „odafönt”, egy sok tekintetben látványos kutatási ágra összpontosítja erőfeszítéseit, hanem ezzel párhuzamosan és mindenek előtt azon van, hogy „idelent”, a hétköznapi kevésbé látványos, de nemkevesebb fáradságos munkájával szebbé és jobbá tegye a szovjet emberek életkörülményeit.

Látványos? Ha már leírtuk a szót, hadd tegyük hozzá, hogy bármennyire látványos is — a legnemesebb értelemben — egy-egy űrsiker, a Szovjetunió számára az űrkutatás sem öncél, nem holmi bravúros mutatvány. Mert bár szentigaz, hogy örömmel és büszkeséggel nyugtázz minden rekordot — vagyis minden nagyszerű emberi csúcsteljesítményt —, ez számára nem végső értelme, hanem csak kísérője a tudományos kutatásnak. Az ösztönző: az emberiség örök tudásvágya, többre törése.

Serény Péter

Több mint 800 vasutas szocialista brigád

A Vasutasok Szakszervezetének területi bizottsága négy megye — Bács, Békés, Csongrád, valamint Szolnok — vasúti dolgozóinak részvételével **küldöttértéket** tartott tegnap a MÁV Petőfi Művelődési Otthonában. A mintegy másfél száz résztvevőt a területi bizottság elnöke, Somogyi József köszöntötte. Az elnökségben foglalt helyet az MSZMP Csongrád megyei bizottságának képviselőjében Koszorus Ferenc, a megyei pártbizottság munkatársa és Krekó Ferenc, a Vasutasok Szakszervezete elnökségének tagja. Részt vett a tanácsko-

záson Lindner József, a MÁV vezérigazgató-helyettese és Kiss Károly, a MÁV Szegedi Igazgatóságának vezetője is.

A legutóbbi küldöttértekezlet óta közel 13 hónap telt el. Acsai Mihály, a területi bizottság titkára beszámolt ennek az időszaknak a szakszervezeti munkájáról. Mivel a megyebizottság megszűnése után az egész igazgatóság területére kiterjedő hatáskörrel területi bizottságot választottak a vasutas dolgozók, új tennivalók megoldására, új módszerek kidolgozására, új szervezeti formákra volt szükség. A kialakított szakszervezeti hálózat eredményes munkát végzett; kamatozott a nagyobb önállóság, emelkedett a vezetés színvonala.

A beszámoló foglalkozott a legfontosabb szakszervezeti feladatokkal. Ezek közt jelelte meg a szocialista munkaverseny továbbfejlesztését. A vasúti igazgatóság területén több mint 800 szocialista brigád 6400 tagja dolgozik, s nagy segítséget nyújtanak a szállítási feladatok végrehajtásában.

A résztvevők ezután megvitatták a beszámolót, elmondták véleményüket, javaslatokat a szakszervezet munkájáról.

A II. kerületi tanács megbizásából április elején fogott hozzá a városgazdálkodási vállalat a Rózsa utca felújításához. A kerületben az elmúlt években a legsürgősebb járdahiányokat pótolgatták, idén már sor kerülhet erre a nagyobb szabású útépitésre. A kerületi tanács mintegy 2 és félmillió forintot szánt a Rózsa utca úttestének aszfaltozására, alatta a szennyvízelvezető csatornavezeték és a temető felőli járda megépítésére.

A munkálatok első szakaszában az eddigi kockakő burkolat bontását végezték el. Ehhez értékes segítséget nyújtottak a Gera Sándor, a Petőfitelep I. számú, a Szilléri sugárúti és a Zalka Máté általános iskola úttörő-

rőcsapatai. Az úttörők — pedagógusok vezetésével —, 252-en 74 óra társadalmi munkát végeztek, ez alatt 300 méter hosszan 1500 négyzetméter alapterületről 250 köbméter követ bontottak fel. Különösen kitűnt a Petőfitelep I. számú általános iskola úttörő csapata, amelynek tagjai 155 méter hosszú útszakaszt bontottak fel. A példán fellelkesedve a kerület többi általános iskolájának úttörői is felajánlották segítségüket. Őket parkosításra, virágos utcaszegélyek készítésére fogják igénybe venni a közeljövőben.

A vállalat jól halad az útépítéssel, s azt előreláthatólag augusztusra be is fejezi.

Vurics Géza felvétele

Munkában a petőfitelepi I. számú iskola úttörői

Épül az új vegyi-üzem

A szegedi Magfeldolgozó és Vegyszeri Vállalat sokat fejlődött az elmúlt években. A jól megalapozott gazdálkodás kétszeres haszonnal is járt: a vállalat jelentős nyereséggel zárta az elmúlt évet, s hozzájárult munkakörülményeinek korszerűsítéséhez.

Mintegy másfél millió forintot beruházással saját erőből új üzemrészeket építenek a Bajai úti, II-es számú telepen. A tervek szerint egy teljesen új vegyi-üzemet létesítenek, amelyben a Budalakk festégyár néhány eddig Budapesten készült termékét Szegeden állítják majd elő. A magfeldolgozó vállalat építőmunkásai már befejezték szakipari feladataikat, jelenleg a befejező területrendezést végzik. Az elképzelések szerint május elsején átadják az új üzemrészt.

A vállalatnál nyert tájékoztatás szerint az új üzemletben a Budalakk gyártól kapott gépeket szerelik fel. A budapesti festégyár technológiájával többek között parkettfényező anyagok oldószerét, bútorfényező folyadékot és autoápolási cikkeket készítenek.

A professzor küldött

— Jó érzéssel mondhatom, hogy mindenestől szegedi lettem az alatt a majdnem egy évtized alatt, amióta idekerültem. Még kellemesebb, hogy ismerőseim, barátaim is így ítélik meg.

Dr. Kedvessy György professzor, a Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyógyszer-technológiai Intézetének igazgatója a népfrontmunka révén került szoros kapcsolatba a város fejlődésének gondjaival, a megvalósulásra váró tervekkel. Szegedi társadalmi tevékenységét az egyetemi népfront-akcióbizottságának vezetőjeként kezdte 1959-ben, azután a városi bizottság elnökségi tagja lett, és immár két esztendője elnöke a népfront szegedi bizottságának.

— Érdekes összehasonlításra ad módot azelőtti fővárosi, majd itteni egyetemi működésem sok tapasztalata. A különbség, hogy Szegeden a legtermészetesebben összekapcsolódhat, össze is kapcsolódik az egyetemi ember, vagy bármilyen pályán mozgó értelmiségi tevékenysége a közélettel. Ez mindkét részből hasznos.

Arról beszél, hogy a társadalmi célkitűzések, s ezek eléréséért az egyes emberek tervet is a béke biztonságának függvényei. A béke óhaja és az érte való harc minden elhatározás, cselekvés alapja.

— Imponáló hatással voltak rám a kerületi népfrontbizottsági választások, leginkább az újszegedi gyűlés. Az emberek a világ dolgainak tárgyalásába bele tudják illeszteni közvetlen gondjaikat, elhatározásaikat. Egy városrész, egy utca rendezése, csinosítása ma már minden ott lakó ügye, ezért tessék szóvá, ezért vállalkoznak társadalmi munkára — ezért ellenzik a háborút.

A népfrontgyűléseken elhangzó vélemények, javaslatok meg is adják a városi elnökség programját egy-egy időszakra. S a lakosság így magának tartja a népfrontot, hiszen annak sokoldalú, változatos tevékenységében mindenki megtalálja a kedvére való feladatot. Ki a békemunkában, ki a Virágos Szegedért mozgalomban, ki az ifjúsággal való foglalkozásban, ki a város építésében

— valamilyen közhasznú munkában szinte mindenki részt vehet.

— Sokat várok a kongresszustól, amelyen Szeged küldöttként veszek részt. Azt hiszem, a terebélyesedő népfrontmozgalom jövőjét segítő hasznos munkamódszerek tapasztalatesereje lesz. Ugyanakkor olyan elvek kimondását is remélem, amelyek megerősítik eddigi gyakorlatunkat, s még vonzóbbá teszik a népfrontmozgalmat a társadalom tagjai előtt.

Az egyetemi tanár, a tudományos munkát folytató szakember, értelmiségi fiatalok százainak nevelője hitvitását is úgy gyakorolhatja eredményesebben, ha együttél a társadalommal, viseli terheit, örömeit. Kedvessy professzor is jó példája az ilyen karakternek.

Kondorosi János

Kozmosz-filmek fesztiválja

Április 12., az űrhajós nap jegyében Moszkvában csütörtökön megnyílt a kozmosz-filmek fesztiválja. A közönség a pálmát szinte máris hajlandó lenne Makarov rendező filmjének adni, amely egy órába sűríti az űrkorszak tíz esztendejét.

A kozmosz hőseiről megragadó portrét festő, szigorúan dokumentumjellegű film mondanivalója: nehéz az út a csillagokig, de az ember mind mélyebben behatol a világmindenség titkaiba.

PENTEK,
1968. ÁPRILIS 12.

DEL-MAGYARORSZAG 3